

TAX PRESS REVIEW

CLIENT ALERT

Podatek VAT

- **NSA w wyroku z dnia 28 lipca 2011 r. (I FSK 1201/10) uznał, że towar w rozumieniu ustawy o VAT musi mieć określoną wartość konsumpcyjną, aby możliwe było naliczenie podatku.**

Organ podatkowy w decyzji wymiarowej dotyczącej rozliczenia podatku VAT za maj 2005 r. uznał, iż wydawnictwo zobowiązane było do naliczenia podatku należnego z tytułu przekazywania przez spółkę ulotek. Ulotki te nie stanowiły prezentów o małej wartości ani próbek. Podatniczka odliczyła VAT związany z nabyciem ulotek. NSA stwierdził, że ulotki reklamowe nie są towarem w rozumieniu ustawy o VAT. Sąd zwrócił uwagę, że VAT jest typowym podatkiem od konsumpcji. Ulotki reklamowe nie mają zaś wartości konsumpcyjnej. Wyrok NSA ma istotne znaczenie. Jeżeli bowiem ulotki reklamowe nie są towarem, to w sposób oczywisty nie mogą być przedmiotem opodatkowanej VAT dostawy towarów.

- **NSA w wyroku z dnia 28 czerwca 2011 r. (I FSK 1014/10) stwierdził, że organizator loterii, w której główną nagrodą jest samochód osobowy, ma prawo obniżyć podatek należny o cały VAT z faktury dokumentującej jego zakup.**

Spółka, działając na zlecenie innych podmiotów, organizowała loterie i konkursy mające na celu wzrost sprzedaży zlecniodawców. W ramach tej działalności wydawała zwycięzcom loterii nagrody w postaci samochodów osobowych, zakupionych od dilerów. We wniosku o interpretację przepisów spółka zapytała o możliwość odliczenia całości VAT od tych zakupów. Interpretacja organu podatkowego była niekorzystna dla podatnika. NSA orzekł, że wykładni przepisów prawa podatkowego nie można opierać wyłącznie na wykładni gramatycznej, z pominięciem wykładni celowościowej i aspektów ekonomicznych. Art. 86 ust. 4 pkt 7 lit. a) ustawy o VAT (obowiązujący do końca 2010 r.) odnosił się do każdej sytuacji, w której podatnik nabywał samochód osobowy jako towar po czym go zbywał, niezależnie od formy tego zbycia. Możliwość odliczenia w pełnej wysokości podatku naliczonego z tytułu nabycia samochodów osobowych przez podatników, których przedmiotem działalności jest szeroko pojęta sprzedaż pojazdów, zależy

7/2011

Mamy przyjemność przedstawić Państwu kolejne wydanie Tax Press Review, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje podatkowe, które ukazały się lub zostały opublikowane w lipcu 2011 r. Mamy nadzieję, że nasza publikacja będzie pomocna w Państwa codziennej pracy.

 K S P
legal & tax advice

 SALANS
www.salans.com

od związku, jaki ma ich nabycie z prowadzoną przez nich działalnością opodatkowaną.

- **Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji z 30 czerwca 2011 r. (IPTP1/ 443-11/11-3/ALN) uznał, że dostawa mediów jest usługą pomocniczą względem najmu, w związku z czym należy opodatkować ją stawką właściwą dla najmu.**

Wnioskodawca refakturował opłaty za media na najemców. Wniósł o potwierdzenie, że postępuje prawidłowo, traktując odsprzedaż wody jako usługę odrębną od najmu i opodatkowując ją 8-proc. stawką VAT. Dyrektor Izby Skarbowej uznał, że nie można sztucznie wyodrębnić z jednej kompleksowej usługi, jaką jest najem lokalu użytkowego, pewnych czynności tylko w tym celu, aby opodatkować je (poprzez refakturowanie) na korzystnych zasadach. Wobec tego należne wynajmującemu opłaty za media są częścią należności z tytułu najmu i powinny być opodatkowane stawką właściwą dla usługi głównej, czyli najmu. Powyższe stanowisko organów podatkowych jest niekorzystne dla tych podatników wynajmujących lokale, którzy nabywają niektóre media ze stawką 8 proc., a odsprzedają ze stawką 23 proc.

Podatek CIT

- **WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 16 czerwca 2011 r. (I SA/Po 342/11) uznał, że kwota zapłacona kontrahentowi za przedterminowe rozwiązanie umowy na mocy zawartej ugody sądowej, może zostać zaliczona do kosztów uzyskania przychodów, ponieważ służy ograniczeniu wydatków firmy.**

Spółka nie posiadała własnych nieruchomości i wynajmowała pomieszczenie na laboratorium od osoby fizycznej. Ponieważ lokal ten przestał spełniać wymogi pozwalające na kontynuowanie badań, Spółkawynajęła więc inny lokal, a z dotychczasowym wynajmującym zawarła ugodę sądową, w której zobowiązała się zapłacić mu określoną kwotę. Spółka zadała pytanie, czy może wypłacone wynagrodzenie za przedterminowe rozwiązanie umowy może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów. Sprawa trafiła do sądu, który uznał, że podstawowe znaczenie ma rozstrzygnięcie, czy kwota, którą skarżąca w ugodzie sądowej zobowiązała się zapłacić w związku z przedterminowym rozwiązaniem umowy najmu, pozostaje w związku przyczynowo-skutkowym z zachowaniem albo zabezpieczeniem źródła przychodu. Zdaniem WSA niezawarcie ugody powodowałoby, że spółka ponosiłaby koszty wynajmu dwóch lokali, mimo że jeden z nich nie byłby jej potrzebny. Mimo że powyższy wyrok dotyczy CIT, zawartą w nim argumentację mogą przywoływać przedsiębiorcy opodatkowani PIT. Kryteria zaliczania wydatków do kosztów są bowiem analogiczne.

- **NSA w wyroku z dnia 29 czerwca 2011 r. (II FSK 260/10) orzekł, że straty powstałe w związku z likwidacją nie w pełni umorzonych**

środków trwałych można zaliczyć do kosztów podatkowych, bez względu na to, czy doszło do ich fizycznej likwidacji.

Wskutek wcześniejszego zakończenia umowy najmu bank poniósł stratę z tytułu likwidacji inwestycji w obcym środku trwałym (wynajmowany lokal). We wniosku o interpretację przepisów podatkowych pytał, czy wartość tej straty może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów. NSA stwierdził, że skoro art. 16 ustawy o CIT zawiera zamknięty katalog wydatków, które nie podlegają zaliczeniu do kosztów podatkowych, a wśród nich nie wymienia strat powstałych w związku z likwidacją nie w pełni umorzonych środków trwałych z innych przyczyn aniżeli wymieniona w art. 16 ust. 1 pkt 6 ustawy o CIT. Oznacza to, że straty te są kosztem podatkowym. Do rozpoznania kosztów uzyskania przychodów wystarczające jest natomiast wycofanie inwestycji z ewidencji środków trwałych, niezależnie od tego, czy podatnik fizycznie zdemontuje lub zniszczy poniesione uprzednio nakłady.

- **Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji z 16 czerwca 2011 r. (ILPB3/423-369/08/11-S/ŁM) uznał, że w stanie prawnym obowiązującym w 2008 r. ratalna wypłata dywidendy zgodnie z uchwałą zgromadzenia wspólników nie oznaczała, że spółka zobowiązana była do rozpoznania przychodu z tytułu otrzymania nieodpłatnego świadczenia.**

Zgromadzenie wspólników spółki podjęło uchwałę, na mocy której zysk wynikający z rocznego sprawozdania finansowego miał zostać wypłacony w formie dywidendy. Jednocześnie, na mocy tej samej uchwały zdecydowano, że wypłata nastąpi w ratach, najpóźniej do dnia wskazanego w uchwale. W związku z tym, spółka zadała pytanie, czy wypłata dywidendy na podstawie tej uchwały skutkuje dla niej koniecznością rozpoznania przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia. W opinii organu podatkowego niewypłacenie dywidendy i korzystanie nieodpłatnie przez spółkę ze środków pieniężnych należnych wspólnikom, skutkuje powstaniem przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia. NSA uznał, że w stanie prawnym obowiązującym w 2008 r., określenie w uchwale zgromadzenia wspólników spółki z o.o. o podziale zysku terminu wypłaty dywidendy wspólnikom późniejszego niż dzień podjęcia uchwały nie powodowało otrzymania nieodpłatnego świadczenia.

- **NSA w wyroku z 2 czerwca 2011 r. (II FSK 1932/10) orzekł, że zarówno u rezydentów, jak i u nierezydentów przychód z działalności gospodarczej powstaje w tym samym momencie, tj. gdy jest należny.**

Zagraniczni kontrahenci Spółki wykonywali na jej rzecz świadczenia. Od wypłacanych im wynagrodzeń spółka obliczała i pobierała zryczałtowany podatek u źródła. Wynagrodzenia były z reguły ustalone i wypłacane w walucie obcej. Spółka zapytała, według jakiego kursu dochód (przychód) będący podstawą opodatkowania powinien być przeliczony na złote.

NSA orzekł, że moment powstania przychodu dla rezydentów i nierezydentów jest taki sam. Powinien to być kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu przez zagranicznego kontrahenta. Taki sposób przeliczenia należy stosować również wówczas, gdy dzień uzyskania przychodu jest inny niż dzień dokonania wypłaty na rzecz kontrahenta.

Podatek PIT

- **Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji indywidualnej z 2 czerwca 2011 r. (ILPB1/415-286/08/11-S/AG) uznał, że pracownik nie zapłaci podatku od uczestnictwa w imprezie integracyjnej, jeśli nie da się należycie obliczyć, ile faktycznie kosztował jego udział.**

Firma organizowała dla swoich pracowników spotkania w lokalach gastronomicznych, wyjazdy połączone z noclegiem i wyżywieniem oraz zabawy okolicznościowe. Imprezy miały charakter szkoleniowy, informacyjny lub integracyjny. Również organizacja imprez była zróżnicowana. Firma nie była w stanie ustalić, ile kosztuje udział poszczególnych pracowników, gdyż wszystkie koszty ponosiła ryczałtowo. Spółka zapytała, czy powinna z tego tytułu doliczać pracownikom przychód. WSA we Wrocławiu (sygn. I SA/Wr 1326/08), a następnie NSA (sygn. II FSK 1531/09) stwierdziły, że aby po stronie pracownika powstał przychód, powinny być spełnione dwa warunki: musi skorzystać z postawionych do dyspozycji świadczeń, czyli uczestniczyć w imprezie, a ponadto ich wartość musi być możliwa do ustalenia według metod określonych w ustawie o PIT. Dyrektor Izby Skarbowej zmienił więc swoją pierwotną interpretację w oparciu o powyższe rozstrzygnięcia. Jest to bardzo korzystna interpretacja, na którą podatnicy mogą się powoływać także w przypadku innych nieodpłatnych świadczeń, np. abonamentów medycznych lub szkoleń.

- **NSA w wyroku z dnia 20 lipca 2011 r. (II FSK 245/10) uznał, że budynek, który nie został jeszcze prawnie oddany do użytku, jest niekompletny i nie można w stosunku od niego dokonywać odpisów amortyzacyjnych.**

W styczniu 2006 r. podatnik kupił na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej działkę z budynkiem byłych koszar wojskowych i od razu zaczął jego amortyzację. Organ podatkowy zauważył, że od lutego do czerwca 2006 r. zakupiony budynek nie był kompletny ani zdalny do użytkowania, nie miał dostępu do mediów i wymagał gruntowego remontu. Zgodnie więc z przepisami podatkowymi nie mógł być amortyzowany. Podatnik w odwołaniu, a następnie w skardze do WSA podkreślał, że budynek od razu był wykorzystywany w prowadzonej przez niego działalności. Tłumaczył, że był wykorzystywany jako magazyn, a posesja jako parking dla firmowych samochodów. Stanowisko fiskusa ostatecznie potwierdził też Naczelny Sąd

Administracyjny. W uzasadnieniu wyroku NSA stwierdził, że nawet gdyby uznać, że budynek był w dobrym stanie technicznym, to nie ma wątpliwości, że nie był kompletny pod względem prawnym, gdyż w momencie nabycia podatnik nie miał jeszcze pozwolenia na jego użytkowanie.

Podatek akcyzowy

- **Pełny skład Izby Gospodarczej NSA w uchwale z dnia 22 czerwca 2011 r. (sygn. akt I GPS 1/11) orzekł, że elektrownie nie mogą domagać się zwrotu kwoty podatku akcyzowego z tytułu sprzedaży energii elektrycznej nadpłaconego w latach 2006-2009.**

Sprawa dotyczyła podatnika, będącego producentem prądu, który po stwierdzeniu przez Trybunał Sprawiedliwości UE (wyrok z 12 lutego 2009 r. (C-475/07), że Polska naruszyła przepisy unijne, wystąpił o zwrot akcyzy. Fiskus odmówił stwierdzając, że wnioskodawca w rzeczywistości nie poniósł ciężaru podatku, w związku z czym nie należy mu się zwrot nadpłaty. NSA w uzasadnieniu swojego stanowiska podkreślił, że podstawową funkcją nadpłaty jest przywrócenie równowagi w majątku jednostki, a nie prowadzenie do jej wzbogacenia. Uznanie prawa do nadpłaty w sytuacji, gdy w majątku jednostki nie powstał uszczerbek, byłoby nadużyciem prawa, które nie może korzystać z ochrony konstytucyjnej. Powyższy wyrok ma istotne znaczenie także na gruncie podatku VAT. Pojawia się obawa, iż w oparciu o powyższą uchwałę, organy podatkowe będą analizować, czy podmiot występujący o stwierdzenie nadpłaty faktycznie poniósł ciężar ekonomiczny podatku.

Jeśli chcą Państwo uzyskać więcej informacji na temat naszych usług, prosimy o kontakt:

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

T: +48 32 731 68 50

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Krupa Srokosz Patryas Sp. k.

Chorzowska 50

40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

Kontakt w SALANS:

Karina Furga-Dąbrowska

T: +48 22 2425 770

E: kfurga-dabrowska@salans.com

Salans

Rondo ONZ 1

00-124 Warszawa

T: +48 22 242 52 52

F: +48 22 242 52 42

E: warsaw@salans.com

